

2007

Mitt PBP!

Resan började med en tur till Örebro, där jag och Börje fortsatte med buss till Kumla där vi plockade upp Geir. Vidare mot Göteborg där Leo, Kent och Pär kom med. I Örskelljunga plockade vi upp Lasse Klasson och sen var bussen full. Allt flöt fint, lite köande i Rödby. Tyskland var för mig ett mörkt hål. Jag sov rätt gott. Frukost intog vi på ett litet torg i en liten fransk by. Med baguetter och lite av varje som vi köpt i livsmedelsaffären.

Till hotell Amarys kom vi på eftermiddagen. Där var redan massa svenskar som också skulle cykla. Träffade rumskompisen Kristina och vi plockade lite med prylarna sen åkte vi till centrum där vi åt kvällsmat.

Vi var rätt många. Lasse K och jag tog en promenad hemåt. Det var intressant för Lasse visste vilken väg vi skulle cykla från starten så vi gick och tittade på några ställen som man skulle se upp för vid starten. Typ en 6 m bred väg som efter rondell bara blev 3 m bred.

Efter frukost på lördagmorgonen blev det lite skruvande med cyklarna och lite snack om hur dagen skulle se ut. En del åkte runt på olika cykelaffärer, ett gäng cyklade till Dreux (sista kontrollen på loppet) och kände sig för hur slutspurten skulle kunna bli. Och Leo, Kent, Kristina och jag tog cyklarna till Versailles. Det var inget svårt att hitta

för Kent har GPS. Fotografering på oss och alla fontäner och naturligtvis slottet. Massor med folk. Leo och Kristina slappade vid vattnet på en foliefilt och Kent och jag betalade inträde och vandrade hela vägen upp till slottet. Vad fint det var. Vi tog cyklarna och åkte till ett fik. Mycket andra cyklister var det som kom fram och pratade.

Vi såg att det inte var så långt till Eiffeltornet så vi beslöt att cykla dit. Med GPS éns hjälp for vi iväg på massa gator. Upp och ner gick det och när vi var framme fanns det inget torn . Vi hade knäppt in Eiffelparken och den var säkert jättefin den också. Men vi hade det jättebra utan nåt Eiffeltorn.

Middag på hotellet, där ännu fler svenska hade kommit. Tror vi var ca. 50 st som bodde där. + en massa cyklister från England också.

Söndag : Den stora dagen för besiktning. En del svenskar som bodde på annat håll anslöt och vi cyklade, ett stort gäng i våra blå/gula tröjor, tillsammans till Gymnase des Droits de l' Homme som startplatsen hette. När vi kom dit, efter en del köande fick vi reda på att det inte skulle bli någon cykelbesiktning. Då var det bara att köa för att få ut våra dokument. Det var en jättehäll med massor med folk, varmt och trångt. Kul att träffa massa folk man kände. Men det tog tid. Svårt med språket är det också. Ove, Sari, Peter och jag åt lunch på området. Massor av konstiga cyklar och kul att se alla olika länders tröjor.

Resten av dan hände väl inte så mycket. Middag på kvällen på hotellet. Trerätters med förrätt & efterrätts buffé.

Måndag; Äntligen!!! försökte vila så mycket som möjligt. Tog en tripp till McDonalds för lunch. Vid 17,30 åkte vi iväg. vi var ett skapligt gäng som hade bokat tre-rätters middag på Restaurants Les Quadrants som organisationen hade ordnat. Där var det lång kö..

Och efter maten som var skaplig var det ännu mer köande för att komma in till startplatsen. Vi var ändå många svenskar som stod tillsammans så vi hade nån att prata med i allafall.

Ca. 600 cyklister släpptes iväg med 20 minuters mellanrum. Jag kom iväg 22,30 (en timme efter första start i 90 timmarsgruppen). Då hade det börjat regna rätt kraftigt. Det var hur mycket folk som helst som stod och hejade fram oss. Fyrverkerier och hur festligt som helst. Jag stod nästan längst fram i min start tillsammans med Leo. Jag tänkte att om jag kan få sällskap första natten så skulle det kännas bra.

Första timmarna efter start var lite oroligt. Mycket cyklister, många hinder av alla slag, mörker och regn, och rätt fort körde vi. Snart nog blev vi en liten grupp bestående av Leo, Tony, Jag och två till (som jag för mitt liv inte kan komma ihåg vilka det var). Det gick bra att hålla ihop. Vi fick ropa till varann. Efter kanske 20 km kom Henry och Micke till vår grupp och vi blev 7 st. Från den stunden höll Henry och jag ihop varenda kilometer.

Backarna började rätt snart och vår grupp krömp hela tiden. Till Mortagne Au Perche (som var första officiella kontrollen) kom vi 4,15 på tisdagamorgonen. Vi behövde inte stämpla men vi passade på att äta lite mat. Det var lite skolköksbespisning på matserveringen. Jag tror vi åt pasta som smakade så där. Efter en timme var vi på väg igen. Allt flöt fint och ljuset började komma fram vid 7 tiden. Natten hade varit becks svart. Till första stämplingskontrollen, som hette Villaines La Juhel, kom vi 8,55. Åt mat igen och det tog en dryg timme. Hade nu kört 222 km. Backe upp och backe ner rullade vi vidare mot andra stämplingen i Fougères 310 km.

Regn och trist väder hela dan. Mycket folk i alla byar som hejade på oss cyklister, Många olika slags cyklar såg man hela tiden. Passerade Fougères och Tinteniac. Här åt vi "bara" en baguette med skinka & ost" med dricka till för vi hade inte så långt till sista kontrollen för dan och vi ville komma iväg.

- **Start:** **St Quentin En Yvelines** **kl.22,30**
- **måndag**
- **140km** **Mortagne Au Perche**

▪	222km	Villaines La
	Juhel	kl.8,55 tisdag
▪	310km	
	Fougeres	kl.14,15
▪	365km	
	Tinteniac	kl.17,15
▪	449km	
	Loudeac	kl.21,53

Det var stämplingarna denna första dag som vi var ute 23,5 timmar. Rätt trötta och hungriga kom vi fram till Loudeac, i regn & rusk. hungriga, blöta & trötta. Börje o medhjälpare hade kört hit med en depåbuss där vi hade våra väskor med rena, torra kläder.

Efter stämpling, mat och dusch fick vi då äntligen sträcka på våra trötta. ben.

Sovsalarna var stora gymnasalar med tältängar på rad och en gammal ullfilt att ha på sig. Vaknade två gånger av krampkänningar i benen. När vi vaknade efter några timmars sömn, (iskallt var det i salen) var det bara att dra på sig blöta ärm o benvärmare, blöta skor och iväg till frukostkön.

Kom iväg vid 5 tiden tror jag. Åkte ner till Börjes buss med våra väskor. Där stod det flera andra svenskar som ville åka med oss. Iväg igen. Mot Brest och vändpunkten. Första hemliga kontrollen kom här. Det finns två såna på hela loppet , för att inte nån ska komma på tanken att fuska.

Strax efter det kom Christer Hedberg ikapp oss. Han blev sen oss trogen till målet.

I Carhaix stämplade vi igen och åt lite mat. Maten var faktiskt inget vidare. Smaklös och konstig. Jag har väl aldrig levt på så mycket konstigheter. Men om man ville så fanns det både öl o vin att köpa. Men det gjorde naturligtvis inte vi,

Efter Carhaix var det mycket, mycket uppför. Vi närmade oss banans högsta punkt Roc Travazel, som var en stor plåtå med en underbar utsikt. Vet inte hur långt det var upp men jag lovar att det var långt. Vi tyckte att det var som att komma till Gol De Galibier. På toppen fanns en stor telegrafstolpe och då döpte vi om berget till Gol De Telagrapt. Något ska man ha att göra. Sen gick det ner, ner och upp hela tiden till Brest.

Vi mötte mycket cyklister som låg före oss som redan hade vänt. Vi såg Yngve från Gbg. Gissa om vi gapade på honom. Kändes långt innan vi kom fram när man fick se den välbekanta bron i Brest kom det mycket känslor. Vi fotograferade som alla andra och rullade sen till kontrollen. Faktiskt var solen framme här. En jättebacke till stämplingen. Längst ner stod Jon-Erik (som ingick i Christers supportteam) och hejade på oss. Han cyklade bredvid ett tag och ropade. KUL!!

I Brest bjöd dom på en gratisdricka. Vi åt mat och pysslade med lite av varje innan vi drog iväg igen. Träffade Janne Persson och Janne Danielsson (Örebrocyklisterna) där.

Sen iväg igen. En lite annan väg från Brest i ett par mil sen in på samma spår igen. Stämplade i Carhaix igen.

Fortsatte till Loudeac där vi planerade sovstopp. Gänget jag åkte med var ca. 6-7 st. Det blev mörkerkörning innan vi kom fram och jättemycket regn. Vägarna var smala och nerförkörningarna vanskliga i blötan. Allt ljus äts ju upp av den blöta asfalten. Christer Appelgren hade dåligt ljus och en vobblande cykel så han och jag tog det lite lugnare nerför. Uppförbackarna var det många men då gick det inte lika fort. Konstigt tycker jag.....

I Loudeac gick alla åt olika håll med bestämd tid för morgonen därpå. Henry och jag gick ner till Börje och hämtade väskorna. Vi var totalt dyngsura och bra trötta. Sari mötte oss med stora famnen. Hon måste ha blivit jätteblöt. Dusch och in i den bedrövliga sovsalen igen.

- **521 km** **Carhaix** **kl. 9,28 onsdag**
- **604 km** **Brest** **kl. 14,30**
- **687 km** **Carhaix** **kl.19,37**
- **Loudeac** **kl,00,30**

Ett par timmars sömn, På med blöta kläder, frukost och iväg. Här gjorde jag mitt misstag. Var så trött så jag var vimmelkantig. Tappade balansen när jag skulle upp på cykeln, men det gick bra. Lastade på min bag på ryggen, kom upp på cykeln, stod upp och trampade. Kom en backe uppför, tror det var lite grus där. Jag tog i och drog omkull bland kravallstaket och allt. Det gjorde hemskt ont i knät. Tordes inte titta. Gick till Börje där gänget stod o väntade. Upp på cykeln och kämpade igång det onda knät . Det gick med envishet och lite tårar. Fast jag kände mig vissen. Livrädd att inte kunna fortsätta. Vi rullade på Till första stämplingen denna tredje dag, torsdag. Tinteniace hette den. Där åt vi baguette igen.....

Vidare till trånga Fougeres. Tror det var på den här sträckan som vi buskörde i massa nerförsbackar. Jättekul var det. När vi stoppade i nästa by kom en dansk och frågade om vi var maniacs från Sverige. Kul!

Börje och Lasse stod också och hejade på oss i en lång backe. Dom var sakteliga på väg tillbaka till Paris.

I Villaines La Juhel träffade jag Björn Hagströms fru Anna. Kul att träffa folk man känner så där. Det hade börjat närma sig kvällen nu. Efter lite överläggningar bestämde vi oss för att köra till nästa kontroll. Det var ca.85 km dit. Vi visste att det skulle bli becksvarmt som vanligt på natten och vi var trötta. Vi beslöt att rulla lugnt och säkert så inga olyckor skulle hända. Vi laddade fickorna med bars och gel från Christers husvagn och sen iväg. Mitt bakdäck blev slitet på ett ställe så vi bytte det i mörkret. Det var det ända felet med våra cyklar på hela resan.

Stannade på ett ställe och då tog jag upp mobilen. Hade fått sms av Annika. Började läsa för dom andra, men helt plötsligt tog rösten slut och tåtarna forsade igen. Varför så känslig....

Till Sista stämplingen för dan Mortagne Au Perche kom vi kl 01,00. Hur trötta som helst. Det hade varit jääättelånga kilometrarna. Mortagne betyder ”byn på berget” och låg högt upp. Vi hade kört länge men tron att nu är vi snart framme. Bestämde träff och in i sovsalen igen. Det var den värsta sovsalen jag varit i. Luktade inte gott, snarkande och hemska cyklister överallt. Förmodligen luktade vi lika illa. Denna natt blev det om möjligt ännu mindre sömn. Ca 2 timmar.

- **818 km** **Tinteniace** **kl 10,27**
- **Torsdag**
- **902 km** **Fougeres** **kl. 13.29**
- **988 km** **Villaines** **kl. 19,07**
- **1067 km** **Mortagne Au Perche** **kl.01,01**
- **Fredag**

Kom iväg skapligt tidigt på fredagsmorgonen. Ca 4.30. Hade 84 km till loppets sista kontroll Dreux. Vi kalkylerade 5 timmar, men körde glädjande nog på 3½. Det rullade faktiskt jättebra. Hade bra fart.

Sista backen innan kontrollen var en liten brant backe som jag kom in i med den tyngsta växeln man kan ha. Vilken panik jag fick när jag inte kunde växla alls.

Christer fick ut en hand i ryggen på mig och några från Canade hjälpte honom. Han sa hela tiden Nej, Marie du ramlar inte. Och han hade rätt. Men vad jag var rädd då, Hade ju redan ont i knät.

I Dreux var glädjen lika stor som tröttheten. Kändes som att Nu Klarar Vi detta Här..Stämplade och åt som vanligt och ett skönt lugn hade nu lagt sig i gruppen.

Nästan framme...

69 km kvar till MÅL.....

Nu var det bara: Lugnt och säkert. Inget får hända...Skålade i russin (vi hade inget annat)

Det tog tid vill jag lova. 3 km innan mål stannade vi. Rättade till kläder, av med lite västar o dyl, försök till att snygga till sig lite. Jag föreslog nån typ av dusch (man var inte alltför fräsch). Christer A. föreslog att alla skulle hålla det som var kvar i flaskorna över mig så jag skulle få min dusch.Christer som rapporterade till sin hemsida vid varje kontroll skickade meddelande hem om att nu ska vi faan i mig i Mål. Vi fick alla säga våra namn.

Sista biten var krånglig, vägarbete och massa rödlysen. Vi åkte i snygga tvåpar. Vi var 9 st. Rondellen innan mål var enorm. Massa folk som hejade på oss. Mycket roligt och känslösamt.

Tänk att vi hade klarat det.

▪ 1158km	Dreux	kl. 8,28
▪ 1227km	St Quentin en Yvelines	kl. 13.48

Träffade massa kändisar vid målgången. Var kvar där ett tag innan vi cyklade tillbaka till hotellet. Det var inte skönt att hoppa upp på cykel då.

Blev inbjuden till engelsmännen på engelskt te i deras cykelrum. När jag då äntligen kom upp på rummet och fick duscha och krypa ner mellan rena lakan kändes det ljuvligt. Men så trött jag var då. Ställde mobilen på väckning ½ 7. för vi skulle äta 7. Vaknade inte förrens 2 minuter i 8 då Bubben (Örebro) kom och väckte mig.

Middagen var kl. 8. Tur för mig.

Vi delade på en flaska vin (bubben och jag) för att fira vår lill tripp.

Trerätters middag. Det var så kul att träffa och prata med alla glade svenskar som hade upplevt detsamma som jag. Vi var alla väldigt glada och nöjda. Man kände sig faktiskt duktig och riktigt nöjd med vad man lyckats med.

Lördagen gick i slow motion. Inte förrens vid 3 tiden kom vi iväg mot Paris. Vi tog pendeltåget in. Vi var 13 st. aströtta PBP cyklister, värre än en stöjig skolklass. Vi hamnade på ett lyxigt varuhus La Fayette där vi åt sen lunch eller tidig middag.

Börje, Lasse, Geir och jag tänkte ta turistbussen och få se alla sevärdheter men det var slut för dagen. Gubbarna tog då tåget hem och kvar blev Geir och jag som ville turista lite. Vi såg Placa Vendome, Placa de La Concorde och så naturligtvis Champ Elyse och Triumfbågen. Det första jag tänkte på var att det var så dålig asfalt för cyklisterna på Tour De france. Det var hur mycket folk som helst. Vi hittade en Tour de France butik som vi handlade i. Vi tittade på formel 1 bilar, andra lyxiga bilar och åt glass på en enorm glassbutik. 70 kr. styck. Men gott var det. Vi fick se triumfbågen, Eiffeltornet vackert upplyst på kvällen. Vad folk det var vid Eiffeltornet. Det var inte ens att tänka på att försöka ta sig upp. Det blev i allafall lite vi hann o se av denna

underbara stad. Sista tåget hem till den sköna sängen.

Söndag: Klart för avfärd. I bilen konstaterade vi att våra fötter tagit mycket stryk av cykelturen. Svullna, skavsår lite överallt. Körde fel i Rotterdam, annars gick allt bra. Vi hjälptes åt att dela på körningen. Jag behövde bara köra 15 mil innan Göteborg. Väl hemma. Vardagen tog över och med den Den Stora Tröttheten. Seg var jag ett bra tag efteråt. Och när smärtan i mitt knä inte gick över fick jag söka läkare. Det visade sig att jag hade fått en fraktur i knäleden av mitt fall i Loudeac. Tur jag inte sökte läkare då för då hade jag blivit gipsad.

Det jag minns mest när jag tänker tillbaka är att jag hade sällskap hela tiden och att vi blev en så bra grupp som hjälpte och stöttade varann.

- Mannen som kom fram till vår grupp och frågade om vi var professionella.
- Dansken som frågade om vi var Maniacs från Sverige,
- Christer och canadensarna som hjälpte mig när jag kom in i en backe innan sista depån med den tyngsta växeln och inte kunde växla, paniken var stor när jag trodde jag skulle gå i backen igen, men dom räddade mig.
- SMSén under färden, som gjorde att tårarna flödade när man insåg att det fanns några som tänkte på en hemma i Sverige.
- Gruppen med allt roligt vi hade under 87 timmar.
- Färdvägen med alla byar på den franska landsbygden. Allt folk utmed vägen. Mitt i natten i byarna var det till och ned folk ute och hejade, Otroligt.

Och till slut....Vilken uppbackning här hemma.. SMS, telefonsamtal, dagens ros, och mycket skrivelser på nätet och framför allt HCK med supportergruppen.

Skrivet av Marie, PBP cyklist 2007